

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Noi și Rusia.

I.

Cu cât mai inevitabil și mai apropiat pare războiul dintre monarhia noastră și Rusia, cu atât mai stăruitor ni se impune și nouă Românilor întrebarea: Ce avem noi să facem acum în ajunul războiului? ce va trebui să facem în timpul războiului? și care va fi pozițiunea noastră după războiu?

Cât deosebi pentru noi Români din imperiul austro-ungar, răspunsul se impune, întocmai ca și întrebarea, el de el: *Avem să ne facem datoria și acum, și în timpul războiului, dacă vom ca după războiu pozițiunea noastră să fie pe cât numai se poate de bună.*

Cât pentru frații noștri de preste Carpați, ei au să așeze independența statului român și acum, și în timpul războiului și după războiu.

Și nu credem, că cineva are să rischeze în toată serioșitatea afirmarea, că de aici din Ardeal poate să fie astăzi amenințată existența, independența ori fie chiar și numai libertatea de dezvoltare a statului român. Monarhia noastră nu are nici un interes de a slăbi statul român, care pentru o foarte însemnată parte din hotarele ei este un zid despărțitor față cu o putere de caracter eminent agresiv și cuceritor. Interesul ei este, ca zidul acesta să fie pe cât se poate de tare și de sigur.

Numai deci în cazul, când s'ar teme, că din România i-se pot crea greutăți, monarhia noastră ar fi interesată să-și câștige o înfruntare hotărâtoare la București, pentru-ca să se asigure față cu toate eventualitățile.

Cu totul altfel e pozițiunea noastră față cu Rusia.

Cât pentru noi, Români din imperiul austro-ungar, am fi nisece rebeli, nisece trădători față cu patria noastră și Monarhia noastră, dacă ne-am gândi măcar, ca în ajunul unui războiu să-și creăm monarhiei greutăți, ear' în timpul războiului să facem cauză comună cu dușmanii ei. Învinși ori învingători noi am fi tratați, cum *astăzi* sunt tratați în Europa rebelii, și nimeni n'ar ridica glasul să ne așeze. Chiar nici astăzi n'am avé să suferim cât suferim, dacă nu li s'ar fi dat adversarilor noștri

putința de a face ca lumea să ne creadă capabili de trădare.

Cât pentru frații noștri de preste Carpați, ei sînt de sigur destul de maturi ca să înțeleagă, că statul român nu poate să fie pentru Rusia decât o pedecă ce trebuie să fie cât mai curând înlăturată.

Rusia cuceritoare nu poate suferi acest stat mic, care de atîta timp o ține oprită la Prut.

Rusia despotică nu poate suferi acest stat liberal, asupra căruia popoarele asuprite, vrînd nevrînd privesc ca spre un punct luminos, și Țarul n'are nici odată să uite strănica învățatură, că în capitala sa proprie a fost omorît atotputernicul lui predecesor, care în capitala României putea să umble liber printre oameni liberi. Un stat despotice nu poate suferi asemenea vecinătate.

Rusia slavă nu poate să sufere între ea și Slavii de Sud un popor neolatinec, care trăește în cea mai strînsă legătură cu lumea apuseană.

Rusia mongolizată nu poate suferi în mijlocul Orientului un centru de viață europeană și un focar de cultură arică.

Rusia ortodoxă nu poate suferi în mijlocul lumii ortodoxe un popor, care a introdus în biserica ortodoxă spiritul de independență națională și înclinarea spre *aspejdămintele liberale* ale primelor secole din era creștină.

Învinși ori învingătoare, România este strivită, perdată e, și poporul român nimic are să fie, dacă Rusia va pute să dicteze condițiunile păcii. Chiar aliați să-și fie Români, ea nu-i poate cruța, și numai silită de puterile, care sînt interesate să existe statul român așa cum este, numai umilită, Rusia îi suferă pe Români alături cu ea și în mijlocul Orientului.

N'avem noi Români nici o alegere: sentimentul de conservare națională ne împinge să fim toți împreună garda Orientului amenințat de Rusia, garda liberalismului în fața despotiei, garda latină în mijlocul lumii slave, garda culturii arice față cu înfruntarea mongolă, garda independenței naționale față cu cesaro-papismul moscovit.

Altfel nu avem nici un înțeles în lumea aceasta și trebuie să dispărem din istoria omenirii, cum dispărut-au toate

popoarele, care n'aveau misiune ori nu sciau să-și o împlinescă.

Aceste sînt vederile noastre astăzi, aceste au fost ele sînt acum patru ani, când am început în coloanele „Tribunei” lucrarea noastră, aceste au fost totdeauna, de când într-o formă ori într-alta luăm parte la viața publică.

Nu frase am turnat, ci am dat expresiune unei convingeri, care alcătuesc temelia cugetării noastre politice când în punctul al doilea al programului nostru am zis:

„Cel mai de căpetenie interes al poporului român este, de a fi scotocit ceea-ce în adevăr este, un element de ordine și de cultură la hotarele orientale ale monarhiei și un zid de apărare față cu ori-și-ce pericol ce ar fi amenințând patria noastră din această parte: ne vom da prin urmare toată silința să cultivăm în poporul nostru tradiționala alipire către Tron și supunerea către legi și vom combate ori-și-ce tendențe, care ar pute să compromită reputațiunea poporului român ca element de ordine.”

Nu le-am zis aceste nici pentru-ca să ne însinuăm, nici pentru-ca să părem ceea-ce nu sîntem, ci fiindcă așa eram hotărîți să lucrăm.

Așa am și lucrat, așa lucrăm și așa vom lucra înainte, cîtă vreme ne este dată putința de a lucra, ca să luminăm pe frații noștri și să-și ferim atât de rătăcirii, cât și de cursele amăgitorilor.

Ne cuprinde deci un fel de milă, când ne vedem puși în legătură cu unii, când cu alții dintre fruntașii politici ai Românilor și mai virtos ne cuprinde mila, când cineva se indignază, că luăm în serios programul, pe care înșine ni l'am croit, și reprobăm cu toată asprimea „tendențele, care ar pute să compromită reputațiunea poporului român ca element de ordine” și combatem fără de sfială pe cei-ce propagă asemenea tendențe.

Ca-și-când noi am avé trebuință, ca alții să ne inspire, și n'am avé destul cap și destulă inimă, ca să ne inspirăm noi înșine din iubirea noastră către neamul românesc și din trecutul acestui neam, pe care îl cunoaștem tot atât de bine ca alții; ca-și-când am fi numai nisece mercenari ai unei politici croite de alții, ear' nu bărbați, care ved cu ochii lor proprii, judecă cu propria lor minte și merg cu pas sigur pe calea

ce ei înșiși și-o croiesc și ei înșiși și-o luminează.

Și dacă, înaintînd pe această cale, ne oprim vre-odată nehotărîți în loc și nu mai scim, cum avem să înaintăm, privirile noastre se îndreptează spre oamenii, care au dovedit prin faptele lor, că au și destulă durere pentru neamul românesc, și destulă cunoștință asupra situațiunii și destulă înțelepciune, ca să poată indica prin faptele ori prin vorbele lor ceea ce dreaptă: ne dăm deci silința de a-i înțelege și de a nu ne depărta prea tare de dinșii. Departe stăm însă și departe vom și sta totdeauna de aceia, care nimic n'au dovedit încă, cedează impulsurilor momentane și nu vor fi scind adese-ori nici ei înșiși, de ce fac tocmai ceea-ce fac.

Noul deputat pentru cercul Caransebeșului este domnul Ludovic de Mocsary, care, după scirea, ce ni-a sosit pe cale directă, a fost acclamat ați dimineată de preste cinci mii alegători.

Domnul Ludovic de Mocsary s'ar scita, așa scim noi, în dietă, ca să se așeze acolo principiile de toleranță națională, a căror propagator a fost totdeauna.

Reservându-ne a ne pronunța mai lămurit asupra importanței actului săvîrșit ați de frații noștri din Caransebeș, ne mărginim de astădată a constata, că în cercurile, cu care noi am putut veni până acum în atingere, părerile se deosebesc în ceea-ce privesc aprecierea acestui act.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 14 Maiu st. v.

Terminul pentru convocarea delegațiunilor încă nu s'a putut stabili și, avînd în vedere mersul încet al desbaterilor din dieta austriacă, nici nu se poate prevedea, când va pute să se întrunească acele. În urma acesteia, spune „Budapester Korrespondenz”, în sinul guvernului comun se vorbește, că viitoarea sesiune delegațională ordinară eventual numai târziu în toamnă se va pute ține.

Transferarea acelor cinci regiamente galițiene de infanterie, care actualmente și-au garnisoanele în Viena și în alte orașe din Austria-dejos, se comentează de unele foi austriace și ungare de simptomul unei înăsprii a situației politice. „Pester Lloyd” zice, că asupra serioșității acestei situații nici nu mai încapă îndoială, dar' deja din împregiurarea, că clădirea casarmelor pentru cele 15 batalioane ce au să

fie transferate la Galiția, nu puteau fi improvizate, ci s'au rezerat mai multe luni pentru executarea lor, se poate concluda, că aici are omul de a face cu o măsură, ce s'a fost plănuit încă mai de mult.

Consulul rusesc din Seralievo, dl de Bakunin, înainte de asta cu vre-o câteva zile a plecat de acolo fără de a se scii că unde. A venit apoi preste Croația în orașul bosniac Breska de lângă Sava. De aici a plecat mai departe la Drina, precum se vede, spre a visita granița erțegovino-bosniacă. Această călătorie, care poate numai din întemplerie colidează cu năvălirea unei bande din Montenegro, se privesc în cercurile erțegovinene de foarte suspectă.

La adunarea anticoboulangeriștă ce au fost convocată Clemenceau, Ranc și Ioffrin, au participat preste 400 de persoane. Aceea a hotărît înființarea unei lige, intitulată „Reuniune pentru drepturile omenesce și cetățenesci” și a luat următoarea rezoluțiune:

„Aparținînd deosebitelor fracțiuni ale marelui familii republicane, ținem de necesară o înțelegere, spre a pune odată capătul aventurilor boulangiste. În fața intenționatei răsturnări a Franței punem dezvoltarea regulată a republicei. Noi sîntem înclinați spre politică de revisuire a constituției, dar' vom să ne folosim sincer de aceasta politică și nu vom să o exploatăm pentru generalul, care vrea să treacă drept pretendent și își recrutează aderenți din toate partidurile. Fii ai revoluțiunii franceze, vom să facem toate, spre a împedea o reacțiune cesaristă. O revisuire a constituției e de lipsă, dar' o revisuire republicană, nu una bonapartistă, pe care o cer noii plebiscitiști spre a-și pute instala puterea lor personală. Singur cu revisuirea încă nu s'a ajuns scopul, trebuie să fie scutite și libertățile individuale și generale și trebuie să se urmărească o dezvoltare normală a republicei, adecă realizarea progresistă a reformelor constituționale și sociale. În fața încercării, de a instala o dictatură, trebuie să se pună revindicarea drepturilor omenesce și cetățenesci; asta ne este scopul.”

După o depeșă din Paris, alianța partidului guvernamental republican cu socialiștii este desaprobată în cercurile republicanilor moderați, care nici nu vor face parte din reuniunea ce s'a înființat sub titlul „Reuniune pentru drepturile omenesce și cetățenesci”. Prin aceasta poziția guvernului, ai cărui prieteni stau foarte deaproape de aceasta reuniune, devine tot mai gravă.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Rodovica.

— Baladă din popor —
De

George Coșbuc.

Tot cerul la Vest era 'n purpur scaldat —
Doinind treceau veseli flăcăii prin sat
Cu lucile coase pe-un umăr robust,
Și fete, cu ochii din soare de-August,
Treceau avînd turcă la brîne.
Pe-un laț, sub veche tulpină de fag,
Eu stam privitor, cum d'apururi 'mi-e drag
Se stau și din ochi de-amărunt se privesc
La sate tot mersul de traiu românesc,
Ca sfînt traiu din vremuri bețrâne.

Era după Pasci, și era un timp bun.
Vedeam îndeaparte un vinet cordun
De munți și pe dinșii al iernilor giulgiu;
Cireșii ningeau cădătorii lor fulgi
De albă și nobilă floare.
Ici-colo vre o fată fugea la fîntâni,
Veniau pîcurării cu tugalice 'n mâni,
Și boi tîngăniau câte-un clopot la gît,
Copii se jucau lîngă plopii din rît,
Și-un fluer plîngea 'n depărare.

Și, cum stam pe trunchiul de fag răzimat,
Lenos avînd capul pe spate lăsat,

Priviam într'un loc la o cruce de strădi:
Stăteau înaintea cutării ogrădi
Flăcăi într'o deasă grămadă.
Pe rînd s'adunară mai mulți trecători,
Eram curios eu, la ce-s privitori?
Întreb pe-un moșneag ce venia dinspre ei,
Și-mi spune; și plec eu să ved dară ce-l?
Am stat și-am privit de pe stradă.

Pe prispă de lut, avînd furcă la brîu,
Stă Vica, și pîrul ei galbin ca grâu
Deprins din plateni, preste umărul drept,
Se varsă val blond pe rotundul ei pept,
Așa, ca'n icoane, la ângeri.
În mîna cu fir, el se nîfră pe fus,
Dar' gîndul copilei departe stă dus,
Și blîndii ochi, negri ca sufletul trist,
Ca noaptea când Precesta nasce pe Christ,
Sticlesc într'o rouă de plîngeri.

Și mă-sa, stînd palidă jos lîngă ea,
Cu dragoste drept între ochi îi privia,
Șoptindu-i cuvinte să fie cu minți,
Dar' fata se 'ncoardă și geme 'ntre dinți
Și bate 'n pămînt cu ciobota;
Apoi stă domolă, cu fruntea 'n pămînt.
Și mie-mi părea, cum priveam, ceva sfînt,
O mamă 'n genunchi, adînd-o p'obraz
Pe fiică-sa, astfel stă Maica 'n privaz
La crucea de lemn din Golgota.

„Tu Vică, m'auți Rodovica? Socoti,
C'asa-i de când lumea și nu mai mor toți;

Și haida, că doară tu nu ești de plumb,
Tu dragostea mamii și-al mamii porumb,
Mă faci tu să plîng eu de tine!
Că nu-ți mai stă gîndul la fus și la tort,
Tot una-i, dar' rîul din viu te dă mort,
De rîu m'eu tem, Vică, m'eu tem de Ceas-rîu,
Și veți că stau satele 'n plînsul tău —
Să nu te gîndesci că-ți stă bine!”

Și lung o sărută și-o strînge la pept,
Și capul plecat 'l' așază ca drept,
Și blînd 'l-se joacă p'obrazul de nea,
Și ride, că doară va ride cu ea,
Și plînge și cît o mai roagă.
În aste vremi pâlcuri de oameni veniau,
Milosî câte-o seamă, ear' alții rideau;
Alături de mine primarul din sat
Sbera prin mulțime c'o gură de sfat:
„La doctor! Căci n'are o doagă!”

Sărmana! Ei, oameni care nu o 'nțeleg,
O mîna la doctor, când satul întreg
Vorbesce, că Vica de mult îl iubia
Pe Nandru, că beată de dragoste ea
Perdutu-și-a capul și firea.
La clacă, ori seara când țîn ședători,
La joc pe la Pasci, și 'n Dumineci la hori,
Pe prund în amurg, la Crăciun în vergel,
Ea nu-și deslipescă nici ochii de el,
Că vai! cum o 'nvinge iubirea!

Ș-acum, desperată că Nemții 'l-au dus
Pe Nandru 'n cătane, ea 'n gînduri s'a pus,

Ș-o doare durerea de milă cu drag
Și stă, ca cioplită, stă ceasuri pe prag,
Nici moare și nici nu trăește.
Ș-acum, înșpre seară, cu pîr despletit,
Și galbină 'n față cu cei-ce au murit,
Nebună plecase, cu furca în brîu,
La moară, cu gînd să s'arunce în rîu,
Și mîsa a prins-o, firesce.

„Vai, lasă-mă, mamă; de ce nu mă lași?
Mai bine cu giolgiul p'obraz în sêlaș,
Mai bine sub moară de hrană la pesci,
Vai, lasă-mă, mamă, de ce m'opresci?
De vrei, cu secura mă taie!
Că n'am, cît pămîntul tot fată să sed!
Că sciu, că pe Nandru eu n'am să-l mai ved,
Când ved eu, că Neamțul 'mi-l pune 'n șireag
Și-l poartă cu trîmbiți și-l joară pe steag
Și-l duce să moară 'n bătae!”

Și plînge, ea plînge de varsă pîreu,
Și ruptă și suptă de-al inimii rîu,
Îmbăieră mînilor 'n pîrul blondin,
Și palidă, par'că beuse pelin,
Nu-și află răpaos copila.
Și mă-sa, cu frați și cumetrii, s'au pus
Ș'o tragă în casă, și-au dus-o pe sus,
Și ea 'n svîrcolire nebună gemea —
Mereu m'eu cutremur când cuget la ea,
Și-atunci am stat vesced de milă.

Și cei adunați se mprăsciară pe drum;
Și earăși primarul da sfaturi: „Nici cum!

Cu bine nu-i bine, și-i rîu cu sudalmi:
Să-i trag eu din sdravên vr'o câteva pâlmi,
Ș'o veți cum se scutură 'ndată!
Ș'o bat ca la chip și s'o leg eu butuc,
Odată, dar' numai odată, să-i apuc
Cosîtele 'n stînga și-apoi s'o plesnesc
Cu dreapta, să-i sară cel sânge drăcesc,
Că-i prea îndrêmtică fata!”

A fost într'o Mercuri aceasta; ear' Joi
În țori am plecat la oraș, și 'napoi
D'atunci neputînd a m'ntoarce la sat,
Trecut-au luni multe și eu 'mi-am uitat
De firul povestii cu Vica.
Țineam dintr'untău, că plînsorile ei
Sînt lacrimi de care plîng mulți farisei,
Așa-mi venia 'n suflet să cred lămurit
Că tot acel joc a fost joc fătărit,
Ori prea mult jocat din nimica.

Dar' ieri, din rîvașul de-acasă trimis
Din sat, între altele câte 'mi-a scris
Un prieten, eu aflui, că Nandru e mort,
Și Vica — ea, blîndă la vorbă și port,
Ea n'a fost fătărnică biata.
Cătană la tunuri de când a plecat
Recrutul, s'a pus de-atunci Vica pe pat
Beteagă de friguri, și boala crescînd
Prin dorul iubirii, prin unicu-i gînd,
Ca moartea topitu-s'a fata.

Pe Nandru, cum sta cercelînd într'o zi
Un cal, plecat fiind, calu-l lovi:

Sinodul arhidieceșan din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Sediința a VIII-a dela 8/20 Mai.

(Urmare.)

Sporindu-se numărul realităților, care se află afară de Sibiu și care fac parte din averea fondurilor și a fundațiilor, consistorul a aflat de lipsă a statorii un normativ, după care să se administreze aceste realități; experiențele ce se vor face în decursul timpului cu administrarea preste tot a realităților va compune materialul necesar pentru un proiect de normativ, care se va supune aprobării sinodului arhidieceșan.

Administrarea averilor bisericicești prin corporațiile subordonate consistorului devine din an în an mai regulată, deși și acum încă sîntem departe de ținta dorită.

Regularea protocoloalelor cărților funduare cu titluri bisericicești este în curgere. În casurile, unde se străcurase greșeli și inexactități în protocoloalele funduare, și asemenea casuri sînt foarte multe, organele administrative au inițiat rectificarea lor; dar pînă acum consistorul n'are cunoscință decât în foarte puține casuri despre rectificările terminate cu succes. Preste tot lipsesc și acum încă de desvîrșire rapoartele oficiilor protopresbiterale despre starea afacerii dintr'o însemnată parte a arhidieceșii. Consistorul va urmări această afacere cu toată grija recerută și va finalisa-o precum vor ierta împregiurările, în care se află biserica.

Într'un asemenea stadiu se află și regularea administrației pădurilor, care sînt în posesiunea corporațiilor noastre bisericicești. Și aici lipsesc încă din unele părți informații necesare; acolo unde sînt, organele bisericicești sau că au deja planul de exploatare statorii și aprobat în sensul legii, sau că sînt în tractare cu organele statului pentru statorirea planului de exploatare. Consistorul și-a rezervat a așterne, după terminarea tuturor lucrărilor privitoare la această afacere, un raport detaliat în această privință.

Rațiunile anuale ale corporațiilor bisericicești subordonate consistorului se așterne spre revizuire consistorului, și pînă acum nu mai anii 1883 și 1884 s'au putut încheia, deși nici acestia nu sînt compleți, dar în împregiurările de față nu se poate spera la o completare mai mare și trebuie să ne mulțumim cu atât, care totuși e mai mult ca în anii 1881 și 1882, despre care s'a raportat deja sinodului.

Până la încheierea raportului din cesiune numai din trei tracte protopresbiterale s'au așternut toate rațiunile pe anul 1885.

Po anul 1883 s'au revădit la consistor rațiunile din 744 comune; 190 comune n'au așternut rațiunile. În aceste 744 comune se află 852 biserici, dintre care 467 sînt din material solid, coperite parte cu țigla (241), parte cu șindilă (226). Cele mai multe biserici (564) nu cuprind mai multe decît 200 persoane și se află în stare bună (500). Edificii școlare sînt 541, construite în partea cea mai mare (266) din material de lemn, cu 2 încăperi (320), și în valoare de 20—300 fl. — 82 edificii școlare se află în stare rea. Numai în 265 comune se află case parohiale și în 567 comune porțiuni canonice. În aceste 744 comune au funcționat preste tot 1574 de epitropi, dintre care 1001 nu știu scrie.

Valoarea întregii averi bisericicești administrate de comune reprezintă suma de florenți 3,287.426.40, din care fl. 412.899.63 sînt capitalul diverselor fundații, g. 756.137 sînt valori mobile, ear' restul sînt regalia, pămînturi și edificii (fără biserici).

I-a n'atrat pînă n'crieri copita de cal, Și-a doua și Nandru pe pat în spital Muri sub cuțite de medici.

Și, când a prins veste de mortul recrat, A ris cu amar și din greu a gemut Copila: de-atunci înzadar a mai fost S'o mîngăia mă-sa cu vrăji și cu post Și dînic c'o mie de predici.

Și, când într'o noapte cu pal luminis De lună, pînă-i dormiau, pe furis Din pat ea se scoală și ese n'ocol Încet, în cămașă, desculță, n'cap gol, Și pleacă spre moară, grăbită.

Și roata se n'virte și surd vuet dă. De-odată — tac apele, roata ea stă: Când ese morarul s'e-i caute de chip Dă n'ocol, dă n'coace, și află pe șlip Sub roată pe Vica sdrobotă.

Mai bine sub moară de hrană la pesci — Tu n'ai cetit cărți cu novele domnesci, Tu n'ai învățat a iubi ca'n salon, Cocheta n'trupând paragrafi de bonton: S'e leșini, se plîngi în nimică.

Cu inima caldă, cu sufletul viu, Cu n'tregul lor clocot de sînge, ași sciu Puțini se iubescă, și tu ai sciu, Dormi blând! Și n'etern pe mormîntul tăcut Răsăr-ți crini albi, Rodovică!

Sibiu, 15 Mai 1888.

Pe anul 1884 datele sînt mai puțin complete, din motiv că pînă acum nu s'au așternut consistorului rațiunile din 289 comune.

În decursul anului 1887 s'au terminat definitiv bisericile din Gurariu, Boiu-mare și Cobor, ear' zidirile bisericilor din Albac și secătura s'au continuat. De asemenea s'au terminat edificiile școlare în Dobârlău și s'au început zidirile în Jibert, Glimboaca, Ripa de sus și Balomir; case parohiale s'au zidit în comuna Sibisani.

Cu porțiuni canonice s'au provădit din fondul „Rudolfin“ comunele: Cârna, Gârbău, Ernea, Sălciva de jos, Berghia și Someș-făleu.

În sffrșit se aduce la cunoscința sinodului, că fondurile școlare ale unor comune gr-orientale din tractul Bistriței (Valea-Bărgăului), care fonduri se administrau prin comitetul fondurilor grănițerești din Năsăud, s'au scos de sub acea administrație și s'au predat în administrația unui comitet școlar, ales în înțeleșul statutului organic de comunele proprietare.

Trecîndu-se la desbaterea specială a acestui raport, comisiunea face unele propuneri mai puțin însemnate, pe care sinodul parte le primesce, parte le modifică în mod mai puțin esențial.

Sediința a IX-a dela 9/21 Mai.

Sediința se începe la 6 oare seara. După citirea și autenticarea protocolului sediinței premergătoare, dl Diamandi Manole prezintă cinci interpelețiuni.

Interpelețiunea I.

Venerat sinod! Considerînd, că prin moartea regretatului protopresbiter Iosif Barac, ce a avut loc la 28 August 1884, protopresbiteratul Brașovului I. a devenit vacant și că acest protopiat pînă în ziua de astăzi nu este complet.

Considerînd, că dela moartea menționată, pop în fiecare an reprezentanța la protopiatului a insistat prelîngă excelența Voastră, să dispuneți întregirea protopiatului vacant, însă insistența a rămas zadarnică, încât în anul trecut reprezentanța legală a protopiatului, sătulă de așteptare și indignată de deconsiderație, s'a disolvat pe sine însăși, ne mai vîind a se ocupa nici cu celelalte agende ale sale, pînă atunci pînă când Excelența Voastră, pe calea sa, nu Veți dispune întregirea protopiatului;

Considerînd, că trăgîndu-se această cauzează stagnarea afacerilor bisericicești și școlare, deoare-ce membrii reprezentanței protopresbiterale, preoți și mireni, ne mai vîind să iee parte la sinodul protopopesc, nici afacerile bisericicești și școlare nu pot fi corespunzător promovate;

În numele alegătorilor din protopiatul Brașovului I. îmi iau voe a face următoarea interpelețiune:

Are de cugut Excelența Voastră de a dispune întregirea protopiatului vacant al Brașovului I., unul dintre cele dintâi protopiate ale arhidieceșii noastre, și când?

Sau doară sînt pedeci considerabile, care se pun în calea întregirii și dacă sînt, de ce natură?

Ad. I.

Presidiul răspunde imediat și declară, că dacă imbuldeala lucrurilor nu era așa de mare, ar fi pus la cale întregirea protopresbiteratului Brașovului. Dar în concurența multelor afaceri, aceasta pînă acum nu s'a putut face. Promite, că după încheierea sesiunii sinodale va întregi toate locurile vacante.

Dl D. Manole se declară mulțumit cu răspunsul. (Va urma.)

România.

Regele Carol, cu ocaziunea prîndului dat la 10 Mai, la care au fost invitați toți ministrii, care s'au succedat de 22 de ani, a rostit următorul toast:

„Sînt 22 de ani de când am fericirea de a fi în fruntea țării: vremea aceasta este o clipă în viața unui popor, un drum îndelungat însă de străbătut pentru un om, asupra căruia apasă neîncetat o răspundere și multe griji. Cu toate-că Mi-am tras dela început calea cea dreaptă adese-ori M'aș fi răcit fără buna povățuire a frunților țării, care M'au spriginit cu credință și dragoste în acest șir de ani ai domniei Mele. Văd dar' și astăzi împregiurul Meu cu sentiment de viață recunoscință pe tot acesti bărbat, patrioți, care au adus câte o peatră la clădirea ridicată prin o muncă statornică, ca adăpost al neamului românesc.

„Din nefericire lipsesc mulți din vrednicii Mei consilieri, trecuți în o viață mai bună.

„Dee Domneșeu, ca temelie acestei clădiri să fie așa de puternice, ca nici o sguidure, nici o furtună să nu le poată sfărîma.

„Statul român s'a desvoltat și întărit cu jertfe însemnate, cu lupte adesea amare și violente, care au putut sêmăna discordia.

„Să uităm trecutul în partea sa aspră. — Românul însă are inimă caldă, un sentiment, care împărtășesc deplin cu dînsul.

„Să uităm dar' și să privim numai înainte, avînd un singur gând, o singură țintă, sfînta datorie de a păzi vatra strămoșească de toate primejdiiile, care o încungiuă. Eată idealul nostru, pentru care trebuie să trăim, să muncim și să luptăm toți împreună. Aci nu pot fi deosebiri de vedere. Noi toți sîntem slujbași credincioși ai patriei, gata a închina puterea noastră, viața noastră pentru dînsa.

„O țeară, în care toți fiii sei sînt uniți, nu pere; nu poate fi dar' vrăjmășie, un cuvînt, care nu trebuie să găsească loc în istoria noastră.

„Unirea este țaria; cu această frumoasă deviză vom înfrînge toate greutățile, ne vom asigura a viitor liniștit și fericit.

„Urînd din tot sufletul, ca dorința Mea exprimată în fața d-voastre să se împlinescă, ridic acest pahar în sănătatea și în amintirea acelor, care au lucrat împreună cu mine în cursul acestor 22 de ani la desvoltarea și la propășirea poporului român, sigur fiind, că Mă veți încungiuă cu aceeași dragoste, cu aceeași rivnă și în timpul domniei, pe care cerul Mi-o va dărui încă.

„Să trăească scumpa noastră Romînie“.

O dare de seamă.

Finea lui Aprilie v. 1888.

Ținînd seamă totdeauna de noile produse ale literaturii române și mai cu seama de acelea, care au menirea să contribuie la ameliorarea sorții celei atît de vitrege a poporului român, adevă a stării lui materiale precare, m'am interesat totodată și de opiniunea ce 'și-o dă publicul asupra lor, în formă de diverse recenziuni ori critice, atît prin graiul jurnalistic noastre, — ear' încât mi-a stat prin puțină chiar și prin graiul jurnalistic de altă limbă din patria noastră, — ca apoi din acelea să trag concluziunea despre valoarea ori neînsemnată a opului din cesiune, ce a apărut la lumină.

Publicîndu-se aparițiunea unui manual de stupărit sub titlul: „Curs de stupărit etc. de Aug. Deganu... nu numai în coloanelor acestui prețuit diar, dar' și în „Gazeta Transilvaniei“ etc., în care s'a recomandat cu toată căldura, m'am interesat mult ca să văd cum se exprimă și foile de specialitate despre opul cestionat.

Vădînd dar', că și unele foi străine de specialitate au luat notiță despre acel op, îmi iau voe a reproduce unele pasaje de prin foile, pe care le-am frunzărit și care se exprimă într'un mod sau altul, premitînd însă din capul locului, că și criticele, care 'le fac foile străine, fi sînt aceluși op cît se poate mai favorabile.

Eat' dar' și unele extrageri și aprecieri ale acelor foi:

În Nr. 12 al lui „Magyar Mch“ din anul trecut, foaiă specială de stupărit, cetim: „Literatură pentru cultura albinelor“.

„Curs de stupărit“ este o broșură de 90 XII. pag. cu 33 fig., redactată de Aug. Deganu.

„Se poate considera ca o aparență imbueraătoare, dacă căștigarea cunoscințelor apiculturale pentru începătorii se ușorează tot mai mult. Nu se află apicultor (stupar), care să nu fie pătruns de dînsa lui Berlepsch: „Învățați teorie, căci fără ea rămîneți mesterștrică!“

„De aci încă nu urmează, că se nu rătăcim în celalalt extrem, adevă să studiem teoria numai pentru sine și să ne jertfim tot timpul acestui studiu. Nici decăt. Nouă, apicultorilor raționali, are să ne servească teoria numai ca mijloc spre a ne ocupa util cu apicultura; esența prelîngă toate acestea este stupăritul cu succes. Nu facem servicii causei noastre, nu contribuim la înflorirea stupăritului din patrie, dacă facem pe începători să se urască cu explicarea unor lucruri, care încă n'au trecut prin proba de foc a adevărului. Începătorilor le este de lipsă o atare alcătuire din științele stupăritului, care propune pe scurt acele cunoscințe ce se pot într'adevăr valora în praxă.

„Broșura dinaintea noastră încă e menită pentru atari compatrioți de limba română, care sau de loc nu, sau puțin sînt vërșai în cele ale stupăritului.

„Cetînd acest op, ne-am convins despre aceea, că autorul cu acesta a corăpsuns pe deplin temei sale, dînd confracților nostri români începători în stupărit o inviațiune neapărat de lipsă, și mare eroare comite fiecare proot, învățator și în genere tot Românul inteligent iubitor de popor, dacă nu va asculta de sfaturile cuprinse în acest opșor și nu le va urma. Autorul a coadunat toate principiile constatate de bune și cu urmarea căroră ajungem rezultate reale.

„El a evitat vorba multă ce răpescă timpul și voea bună, dar' cu toate acestea, rezultatele timpului modern le-a apreciat cu destulă atențiune.

„Îi poftim, ca aceasta roadă a literaturii agriculturale să se lătească în cele mai largi cercuri, și prefăcînd pe mulți patrioți în stupari raționali, să devină folositoare... și așa termină făcînd unele observări neesențiale, care nici decum nu micșorează valoarea acestui op.

Eat' ce țice o altă foaiă de specialitate, „Mehészeti Közlöny“ Nr. 12., tot din anul trecut:

„O carte de specialitate în limba română. „Nu e de mult de când ne-am exprimat bucuria pentru aceea, că literatura română s'a sporit cu un op de specialitate demn de atențiune, cu opul lui Constantin Demian „Stupăritul“, și eată un op nou, un op de specialitate, scris în limba română de Augustin Deganu sub titlul „Curs de stupărit“ a eșit la lumină. Augustin Deganu, învățator dirig-grănițareș, se ocupă de mult cu stupăritul, e un renumit veteran stupar, al cărui nume și la cetitorii lui „Mehészeti Közlöny“ e deja bine cunoscut. Cu deosebire a făcut stupăritului un mare serviciu prin dextrele-i experimentări în „afacerea primiei făine de cătră albine în coșniță“, al cărui rezultat 'l-a și publicat în broșurița foi noastre pe Iunie. Dl Deganu, în cartea edată acum, a documentat, că e chemat și spre o lucrare sistematică. În opul, ce se extinde pe 90. pag., aflăm cuprins pe scurt tot ceea, de ce are lipsă stuparul la căștigarea cunoscințelor fundamentale. El scrie în mod poporal și interesant, și cartea lui într'adevăr se poate numi „magazinul“ bogat și interesant al experiențelor noastre din trecut.

Cartea posedă 33 figuri simetrice, care preste măsură înaltă valoarea opului. Prețul e numai 35 cr. — În Nrii „Közlöny“-ului din anul viitor ne vom ocupa în mod mai special de acest op, pe carele îl recomandăm cu toată căldura publicului, care se ocupă cu limba română. X. X.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Numire. Ministrul de finace a numit de manipulant cl. III. la magazia de tutun din Timișoara pe controlorul Francisc Duka.

Maghiarisări de nume.

„Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Martin Berger în „Budai“; Hanni Steiner în „Hegyesi“; Moise Stern în „Ostilag“; Carol Berger în „Sălăgyi“; Anton Friedmann în „Békési“ și Iosif Ochs în „Erdélyi“.

Rectificare.

În articolul „Un conclud sinodal“ din Nrul 108 dela 13/25 Maiu al „Tribunei“ din greșeală au rămas afară numele d-lor protopresbiteri Ioan Danciu și Dimitrie Coltofeanu, care de asemenea s'au pronunțat pentru propunerea minorității, susținută prin referentul dl Rubin Pațiu.

Necrolog.

Una dintre cele mai venerabile figuri, unul dintre cei mai vechi preoți și unul dintre cei mai distinși canonici ai arhidieceșii din Blaj a răposat eri. Eată anunțul, pe care l'am primit dela capitolul catedralei metropolitane: Capitolul catedralei metropolitane gr-cat. din Blaj cu adîncă durere aduce la cunoscință încetarea din viață a iubitelui confrate Stefan Manji, canonic-cantor al bisericii catedrale metropolitane din Blaj, asesor al tribunalului matrimonial de a II-a instanță pentru diecesele sufragane, director al cancelariei metropolitane și asesor al sfîntului scaun metropolitan, care în urma unui morb îndelungat Vineri în 25 Maiu st. n. 1888 la 12 oare 'și-a dat blîndul seu suflet în mâinele creatorului în al 79-lea an al vieții, al 55-lea al preoției și al 19-lea al canonicatului. Rămășițele-i pămîntesci se vor înmormînta după ritul sfîntei biserici Duminică în 27 Maiu 1888 la 3 oare după ameași în cimitierul de lîngă biserica parohială din Blaj. În veci amintirea lui! Primească Venerabilul capitol și intristata familie condolențele noastre!

Programul concertului festiv al

„Herm. Männer-Gesangverein“-ului, care se ține astăzi în „Gesellschaftshaus“, e următorul: 1. „Stiftungslid“, Solo quartet și cor de H. Bönickle. 2. Overtură festivă, de Carol Leutner. 3. Hebt an den Sang, cor de bărbai, de Rich. Wagner. 4. Sieg im Gesang, cor bărbătesc. Soli și orchestra, de Edmund Kretschner op 37. — Ear' programul de mîne, 27 Maiu, al concertului, ținut tot în aceeași localitate, este acesta: 1. Overtură din opera „Titus“, de Mozart. 2. Baladă, de Rudolf Werdenberg. 3. a) Wanderlied, de E. Becker; b) Trinklied. 4. Serenadă, de H. Klink. Orchestra. 5. Népdal füzér áltirta Dománffy, (?) cântat de „Magyar dalkör“. 6. Poeten auf der Alm, cântat de corul Hermania cu acompaniament de pian, de E. S. Engelsberg. 7. Fantasie din Lohengrin, de Richard Wagner. 8. Nachtgruss, cântat de corul reuniumi. 9. Das deutsche Lied, de Kalliwoda. 10. Donauweibchen, vals de Strauss.

Pentru regularea drumului comitatens Chelnic — Recea — Mercurea se escrie concurs cu oferte pînă în 5 Iunie 1888 la 9 oare dimineață. Vadiul e de 700 fl. Informațiuni mai deaproape se pot căpăta în localitățile de oficiu ale vice-comitelui comitatului Sibiuului.

Secțiuni de lucrători între glotași.

În urma unui ordin ministerial, în timp de răboiu au să se organizeze între glotași anumite secțiuni de meserii. Așa d. e. pe teritoriul comandei corpului IV s'au organizat secțiunile și s'au ales: 112 fauri, 112 rotari, 182 cur-rélari, 145 păpușari, 58 boiagari, 900 croitori, 110 pitari, 110 morari, 15 dogari, și 268 țilieri.

„Pentru industriile ardelenesci“.

Acum cîteva săptămîni a murit în Budapesta un Polon, lasînd 4000 de fl. pentru „industriile ardelenesci“. Cîștig cum s'a explicat în Cluj acest testament? dînd banii cismarilor maghiari din Cluj. „Ardelenesci“ pentru Clujeni este identic cu „maghiare“.

„Nemzet“ asupra situației.

Am publicat cîteva notițe referitoare la un articol alarmant al oficiului maghiar „Nemzet“, articol scris de dl Csernaty. D-sa continuă a scrie și alte articole. Din cel din urmă extragem următoarele: Dacă ar fi adevărat ceea-ce meru se afirmă, că adevărat Tarul Rusiei este un amic al păcii, atunci n'ar mai fi în deoală despre aceea, că în anul acesta nu va fi răboiu, ba am puté să ne rămînăm, va vom avé liniște și în anul viitor. Dar' în realitate ceea afirmare nu e decăt o apucătură diplomatică. Nu se poate nega, continuă Csernaty, că oamenii revanșei din Franca se nutresc numai cu speranțele în pregătirile de răboiu rusec. În același moment, în care trupele rusești s'ar retrage dela grănițele germane și austriace și când s'ar mai liniști lucrurile și în Peninsula-Balcenică, s'ar sffrși și agitațiunile boulangiste și ale lui Deroulde în Franca. De aceea — încheie Csernaty — deplina responsabilitate pentru amenințările, la care e expusă situațiunea europeană, o poartă guvernul din Petersburg. Pînă când Rusia nu-și va schimba atitudinea, nici cel mai mare optimist nu poate să meargă mai departe cu asigurarea decăt, că în anul de acest op, pe carele îl recomandăm cu toată căldura publicului, care se ocupă cu limba română. X. X.

Nevastă vîndută. Dl Ladislau Lazovic din Rakotz bînd ceva mai mult la cărcimă și deoare-ce avea chef de petrecut, dar' îi lipsiau banii, își vîndu în la prieteni toate obiectele mai de valoare ce avea pe el. Pe urmă își vîndu și nevasta pentru dece florini unui prieten intim anume George Fernisco. Acesta o cumpără după toate regulile, și ca om serios și de afaceri ce era deși se afla și dînsul în stare de beție, voi să o iee acasă. Ladislau îl duse acasă și 'i-o predețe în mod formal, sub cuvînt să se îngrijască de o lahuză; aceasta se făcî în fața a doi prieteni, care și ei deabia se țineau pe picioare. Nevasta se duse cu oare-care bucurie, căci numai avea să se chinasească cu bețivul de bărbat. Ce va fi pățit ea la noul cumpărător nu se știe; atîta e cunoscut, că a doua zi pe la ameași, când Ladislau venise în simțiri, alergă la Fernisco, își luă femeia și o bătî dealungul drumului. Pe urmă întîlnindu-se cu prietenul seu în stradă, se apucară la ceartă și la bătăie; amîndoi au rămas cu capetele sparte și cu mâinile frînte și au fost duși la spital.

Iubileul metropolitului Anghelici. Metropolitul din Carloveț Anghelici își sberbează acum iubileul de 40 de ani al preoției sale. La festivitățile iubileului iau parte mai multe notabilități guvernamentale. Din Sêrbia s'au prezentat: metropolitul primat, ministrul cultelor și al instrucțiunii, mai mulți funcționari superiori și vre-o cățiva Sêrbi emigrați. Constatăm, că dintre Sêrbi naționali din Ungaria ostenativ nu ia parte nimeni la aceste festivități.

Cestiuni bisericicești.

(Urmare.)

Asemenea nu a putut isvorî din ignoranță nici frasa, prin care domni dela „Telegraful Român“ se îndoesc, „că credința Românilor greco-catolici este și ar fi tot una cu a romano-catolicilor“, deoare-ce unirea unei biserici cu alta, fără de unitate în credință, este un concept, — ca să ne țicem absurditate, — ce nu poate încapé nici în capul unui prunc, care numai din catechism 'și-a căștigat cîteva noțiuni despre religiunea lui Christos.

De unde dar' au isvorit aceste neexactități publicate în „Telegraful Român“, dacă din ignoranță n'au putut isvorî? — Răspunsul se 'și-l dee cetitorii nostri!

Pentru-ca și domni dela „Telegraful Român“ se se convingă, că noi nu putem fi greco-catolici, fără a profesa aceeași credință cu biserica Romei, vom arăta în puține cuvinte, că între membrii bisericii întemeiate de Domnul Christos trebuie să fie unitate de credință, și că Români greco-catolici de facto profesază aceeași credință cu biserica romano-catolică.

Intimă și strînsă trebuie să fie legătura membrilor, care se țin de biserica Domnului Christos, pentru-că el însuși țice în rugăciunea îndreptată cătră părintele seu cereș: „și nu numai pentru acestia (adecă pentru apostoli) mă rog, ci și pentru cei-ce cred prin cuvîntul lor întru mine. Ca toți una să fie, precum Tu, părinte, întru mine și întru Tine, ca și acestia întru noi una să fie... și eu slava, care 'mi-a dat mie, o am dat lor, ca să fie una, precum noi una sîntem“.

(Jo. XVII 20—26). Această uniune consistă mai virtos în unitatea de credință, care o recomandă sfîntul apostol Pavel de repețe-ori. Astfel în epistola cătră Efeseni (4, 5) în deamnă pe credincioși să țină: „un domn, o

Cea mai bună [448] 29

Hârtia de țigarete
e veritabilul

LE HOUBLON

fabricat francez
de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricăcioasă.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC
din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și de viață, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

AVIS!

Am onoare de a aduce la cunoștința onor. public din loc și giur, că eu începere dela **1 Mai a. c.** 'mi-am deschis

o cofetărie

sub firma

Iuliu Ienea,
cofetar,
strada Urezului Nr. 11, (cășile Müller.)

praxă suficientă, câștigată pe acest teren în decurs de mai mulți ani în străinătate, cât și timp mai îndelungat la dl **D. Sadler** din loc, mă pune în plăcuta pozițiune de a pute servi cu cele mai gustoase prăjituri etc. asemenea mă recomand și pentru gătitrea comandelor private.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată stima

Iuliu Ienea,
cofetar,
strada Urezului Nr. 11, (cășile Müller.)

[585] 3-8

P. T.

Recomand

depositul meu de ghețe

de stradă, călătorie și salon și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghețe** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghețe bărbătesci, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei mele alifii de bătățuri și asupra excelentei alifii de degerături.**

M. Bachholzky.
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 24.

[499] 34-52

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul îmi iau voea, de a aduce cu toată onoarea la cunoștința p. t. publicului, că, spre comoditatea stimabililor mei mușterii, 'mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. **Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soi u întocmai forma capului,** fără de a strica forma pălăriei. La nici o pălărie, potrivit prin noul meu **conformateur,** nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sesonul de primăvară și vară recomand onoratului public **cel mai bine asortat deposit de cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de metasă și de pâră în cele mai gustoase și mai nouă colori și fașonuri pentru domni și băieți,** precum și **pălării de copii,** cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de metasă (cu pâr lung), precum și de pălării de pâră pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trăinicia și deosebita lor ușurătate, ofer eu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,
pălărier.
Sibiu, piața mare Nr. 9.
(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimiterii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[588] 4-52

Pacea în Europa [558] 12-2

e de prevădut, de oare-ce s'au făcut comande mari de vestminte în străinătate, prin ceea-ce fabricile cele mai mari și mai renumite din monarchie s'au vădut îndemnate a țera pentru străinătate 2300 de

Rënduri de haine bărbătesci

gata, elegante, moderne, minunat eroite, pentru primăvară și vară, în toată mărimea de o iefinătate nepomenită, încât uriașele magazine s'au golit mai de tot și lucrul s'a putut continua. Fiecare rënd de haine constă din 3 părți: pantaloni gata, moderni, gilet potrivit, jachet elegant lucrat. Totul, după-cum arată figura noastră, de trei calități diferite, în ori-ce culoare se cere.

I Calitate: Vestminte de vară din materii după mustră, pantaloni, jachet și gilet	Numai fl. 5.
II Calitate: Vestminte de primăvară din materii fine brune, pantaloni, jachet și gilet	Numai fl. 7.50.
III Calitate: cel mai fin rënd de haine din materii de Reichenberger, pantaloni, jachet și gilet	Numai fl. 9.50.
pardesiu pentru domni din materii de lână, fine, netede, în fel de fel de culoare, elegant lucrate, căpțușite cu materii fine	fl. 8.50. fl. 12 până la fl. 15.

Afară de aceea se mai află un număr mare de

Vestminte și pardesiuuri de băieți,
minunate, de toată mărimea și de ori-ce culoare se cere

Un rënd întreg de haine pentru băieți de 3-7 ani costă numai fl. 2.5,
fl. 3.50-5 fl.

Un rënd întreg de haine pentru băieți de 7-14 ani costeză numai fl. 4.-,
fl. 6.- până fl. 8.

Un pardesiu, elegant, modern lucrat din materii fine, de toată mărimea, pentru băieți de 6-14 ani	fl. 6.50 fl. 8.50 fl. 10.-
--	----------------------------------

La comande e destul a se însemna lungimea pantalonilor, circumferința peptului și lungimea brațelor, apoi colorarea, în care voesci să ai vestminte. Mustre nu se pot trimite, de oare-ce în magazin se află numai haine gata. — Comande se pot efectui prin rambursă postală dela

General-Depot fertiger Männerkleider,
Fekete, Wien, V., „Zur ungarischen Krone“ Nr. 18/3.

„Zacherl“
Viena
I. Goldschmiedgasse 2.

„Zacherl“
Viena
I. Goldschmiedgasse 2.

„Zacherlin“

cel mai excelent mijloc contra tuturor insectelor

de un efect în adevăr uimitor omoară tot soiul de insecte iute și sigur, ne mai rămânând nici urmă de ele.

Distruge total steluțele (proșnițele) și purecii. Curăță bucatăriile de goangele așa numite șvabi. Delătură la moment toate molile stricăcioase. Scutesce animalele domestice de tot felul de paraziți și de boalele cauzate de acestia. Curăță total și sigur capul de păduchi etc. etc.

A se observa cu acurateță: **Ceea-ce se vinde cu cumpăna învelit în hârtie, nici când nu este specialitate de a lui Zacherl.**

Numai în sticle originale se capătă veritabil și ieftin în depositul principal:

I. Zacherl Viena I. Goldschmiedgasse 2. [479] 6-12

în Abrud: la dl Molnár Arpad. Alba-Iulia: la dl Ig. Mahler. " " Iuliu Fröhlich. Bistrița: la dl I. Keresztesz. " " Coloman Keresztesz. Blaj: la dl Carol Schiessl, farmacist. " " Solomon Sinberger. Borsec: la dl Markovats P. " " Keresztesz Ionasz. Brasov: la dnii nepoții Demeter Eremias. " " Carol Irg. " " Emil Por. " " Heinrich Zintz. " " Iul. Hornung. " " Ferd. Jekelius, farmacist. " " Heinrich Rhein. " " N. Gradiner. " " I. L. & A. Hessheimer. " " Franz Kelemen. " " Iac. Müller. " " Ioan Lerchenfeld. " " Ratz Lajos. " " Carol Töpfer. " " I. Gross. Câmpeni: la dl H. Binder, farmacist. Cohalm: la dl Ernst Wolff, farmacist. Chezi-Osorheiu: la dl Csizsoar Pál. " " David János. " " Panso Géza. " " Kovács Ferencz, farmacist.	Cincu-mare: la dl Ios. Hamma. Cie-Sereda: la dl Iosif Gal, Arpad Gozy, farm. Cluj: la dl I. B. Misselbacher sen. " " Tischler B. " " Csiky Lukás. " " Csiky Imre. " " Gergely Ferencz. " " Kovács és Fiai. " " Konya Sándor. " " De. Ioan Wolff, farmacist. " " Somlya László. Cristurul-sécuec: la dl Lengyel Samu. Dej: la dl Pap Ernő. " " Ehrenkhal Ferencz. Deva: la dl Adolf Hirsch. " " Balogh Gyula. " " Lengyel Gergely. Elisabetopol: la dl Szentpetri Antal. Eted: la dl Dobay Ferencz. Făgăraș: la dl Heinrich Schul. " " Iul. Lauritsch. Gherla: la dl Lenghel Ödön. " " David Placitar. Giorgio-Sân-Miclăuș: la dl Eramosz Bogdan. Ghiertan: la dl Wilhelm Unberath. Hajdu-Hunyad: la dl Toth Ede.	Hafeg: la dl Ioan Bats. Huedin: la dl Ferdinand Schwaiger. " " Gaal és Társa. Lugoj: la dl Németh Klein. " " Siegmund Baumel. " " A. Schiessler's Söhne. " " M. Thieberger's Nachf. " " Ludovic Vertes, farmacist. Medias: la dl Carol Breckner. " " L. R. Guggenberger. " " Fritz Kremer. Mercuria: la dl C. Friedr. Schienert. Murș-Osorheiu: la dl Hellwig Frigyes. Orăștie: la dl Nemel Ionasz. " " Ios. Grafius. Odorheiu-sécuec: la dl Steinburg Otto. Orăștie: la dl Stern Chr. és Pick. Reghinul-sécuec: la dl Gustav Rössler. " " Hugo Csoppelt. " " Mihail Wachner. Rosia-montană: la dl Moldovan Lajos. Sepsi-St.-Georgiu: la dl Iacob Goldstein.	Sibiu: la dl I. B. Misselbacher sen. " " F. Jahn Sohn. " " Ludovic Fuchs. " " G. W. Grohmann. " " Gustav Kessler. " " F. A. Reissenberger. " " Ioan Billes. " " L. Kurovsky. " " Andrei Goebel. " " Gustav Gürtler. " " Franze Stenzl. " " Iosif Schwarz. " " C. A. Markowatz. " " Iosif Wagner. " " Iosif Jickely. " " Constantin Bugarsky. Sighisoara: la dl I. B. Misselbacher sen. " " I. H. Weber, farmacist. Simeria (Piski): la dl Gust. A. Zeidner. Sebesul-sécuec: la dl I. Ludovic Binder. " " V. Ohnitz. Șeștea-mare: la dl Albert Braun. Szász-Tipsa: la dl Kath. Vitéz. Tekendorf: la dl G. N. Riemer. Turda: la dl Ioan Covrig. " " Velts Sam. és Fiai. Văcele: la dl I. Miller, farmacist. Zalatna: la dl Slafkovits István.
---	---	---	--

În provincie depozitele de „Zacherlin“ veritabil se cunosc pe placatele persiane.